

Pastýřský list k mottu plzeňské diecéze pro rok 2026

*K přečtení při bohoslužbách
31. 12. 2025 či 1. 1. 2026,
případně také následující neděli*

V Plzni dne 1. ledna 2026
Č. j. 2939/2025

Sestry a bratři,

přeji vám požehnaný vstup do roku 2026. Je to poslední rok našeho synodního hledání. I proto jsem pro něj jako motto zvolil slova, kterými vrcholí dialog Vzkříšeného se Šimonem Petrem na břehu Tiberiadského jezera: „Následuj mne“ (Jan 21,19).

Jestliže máme někoho následovat, potřebujeme mu důvěřovat. A protože důvěra roste z poznání, chci vás především pozvat k tomu, abychom ve svém srdci nepřestali toužit Ježíše poznávat co nejvíce. Přiznejme si i my – na začátku roku 2026 – podobně jako Šimon Petr na břehu jezera, že Ježíšovo opakované pozvání k cestě lásky stále ještě plně nechápeme. Budeme-li však Ježíše poznávat vytrvale a do hloubky, poroste v nás důvěra. A z ní bude pramenit i naše skutečné následování.

Ježíše můžeme následovat jako jednotlivci, ale také jako společenství – ve farnostech, v diecézi i v celé církvi. On je pro nás cestou ke svobodě, k pravdě a k životu. A na této cestě z nás utváří opravdovou církev: církev na cestě, církev žijící v pravdě, církev volající k životu. Také celé naše synodní putování směřuje k tomu, abychom byli právě takovou církví Ježíše Krista v realitě dnešních dnů. Abychom se společně stávali jeho věrohodnými svědky pro své okolí.

Na druhém generálním shromáždění naší diecézní synody jsme se s velkou většinou vašich delegátů shodli na vizi takové živé, svobodné a pravdivé církve v podmínkách plzeňské diecéze. Zaznělo zde také mnoho doporučení a rozmanitých cest, které k naplňování této vize mohou vést.

Letošní motto „Následuj mne“ nás však naléhavě volá, abychom nezůstali jen u vize a cest. Volá nás k tomu, abychom v následování udělali konkrétní kroky, které odpovídají měnícímu se světu kolem nás. Jaké to budou kroky? A co budou hmatatelně znamenat pro naše farnosti i celou diecézi? Na to se budeme – v naslouchání Duchu svatému i jeden druhému – ptát v poslední etapě naší synody a na jejím závěrečném shromáždění v květnu.

Moc vás prosím, abyste toto společné rozlišování aktivně podporovali modlitbou. Věřím, že se nám v síle Ducha podaří potřebné kroky nalézt, pojmenovat a vtělit do praktických rozhodnutí, která ponesou dlouhodobé ovoce.

Vše by se ale minulo účinkem, kdybychom opomenuli to zásadní, co jsem zmínil už na začátku: následování v lásce. Proto se modlím za celou naši diecézi, abychom spolu se Šimonem Petrem znovu a znovu vyznávali i my: „Pane, ty víš všechno, ty víš také, že tě miluji.“ A abychom potom – v tomto dialogu lásky – i my znovu jasně zaslechli Ježíšovo pozvání: „Následuj mne.“

Jen připravenost následovat Krista v lásce dá smysl a sílu našim synodním krokům. Bez ní by se synodní doporučení a na ně navazující změny staly jen organizační zátěží.

Možná budeme schopni jen malých kroků. Možná v některých oblastech půjdeme pomalu. A to je v pořádku. I šnek v grafickém ztvárnění našeho motta nám může připomínat, že na naší cestě není nejdůležitější rychlost, ale směr, vytrvalost a důvěra. Tak bude i naše společné následování Krista vést k životu v církvi, která pro nás bude domovem – a pro mnohé kolem nás inspirací.

K tomu vás, sestry a bratři, s radostí i naléhavostí zvu a vám všem k tomu žehnám.

A s velkou radostí poprvé směřuji své požehnání i na Nepomucko, které se dnešním dnem stává součástí naší plzeňské diecéze. Sestry a bratři, vítejte mezi námi.

Váš biskup Tomáš

(Jan 21.19)

Následuj
mne

Motto plzeňské diecéze roku 2026